

скоротити судові витрати на поштові відправлення та виготовлення паперових документів; удосконалити і прискорити управління паперовими процедурами, передачу документів з одного суду в інший, прискорити розгляд справ; скоротити час співробітників судів, учасників судових процесів, який витрачається на спілкування, передачу інформації; своєчасне інформувати учасників судових процесів про всі зміни в справах та ін.

Література

6. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки: Закон України від 09.01.2007 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2007. — № 12. — Ст. 102.

7. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 07.07.2010 р. // Відомості Верховної ради України. — 2010. — № 41 — 45. — Ст. 529.

8. Концепція галузевої програми інформатизації судів загальної юрисдикції, інших органів та установ судової системи. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://court.gov.ua/tu16/info_suddi/conzercia. — Назва з екрану.

9. Логінова Н. І., Трофименко О. Г. Деякі аспекти інформатизації в системі судочинства / Н. І. Логінова, О. Г. Трофименко // Митна справа: науково-аналітичний журнал. — 2013. — № 2(86). — Ч. 2, кн. 1. — С. 472—477.

10. Стратегічний план інформатизації судової системи України. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.court.gov.ua/userfiles/Strateg%20plan.doc>. — Назва з екрану.

11. Мамченко Н. Будущее за «электронным судом». — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://sug.kiev.ua/>. — Назва з екрану.

12. Кирилюк Р. Електронний суд — це суд, двері якого відкриті цілодобово для кожного. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://court.gov.ua/37556/>. — Назва з екрану.

Кравцова О. В.,

*слухач факультету магістратури державної служби,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ

Широке використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій з метою надання вільного доступу до інформації та знань є базовим принципом інформаційного суспільства, проголошеним Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних

Націй, визначеним Декларацією принципів та Планом дій Всесвітнього самміту з питань інформаційного суспільства (Женева, грудень 2003 р., Туніс, листопад 2005 р.), Постановою Верховної Ради України від 1 грудня 2005 р. № 3175-IV «Про Рекомендації парламентських слухань з питань розвитку інформаційного суспільства в Україні» [1].

Свою готовність перейти до інформаційного суспільства Україна продемонструвала ще у 2000 р. підписанням Указу «Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет і забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні» як відповідь на Окінавську хартію глобального інформаційного суспільства, прийняту кількома днями раніше. Інформаційне суспільство є якісно новим типом постіндустріального суспільства, де основними продуктами виробництва є знання та інформація.

З того часу у Державній політиці у сфері розвитку інформаційного суспільства та електронного урядування умовно можна виділити два етапи розвитку. З першим етапом (1998—2006 рр.) пов'язують прийняття Законів України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про національну програму інформатизації», «Про електронний цифровий підпис», низки підзаконних актів, які започатковували формування нормативно-правової бази інформатизації, а саме побудову: телекомунікаційної системи, системи національних інформаційних ресурсів, інформатизацію стратегічних напрямів розвитку економіки, безпеки та оборони, соціальної сфери.

На другому етапі ухвалено закони України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про адміністративні послуги», а також сукупність інших нормативно-правових актів, спрямованих на конкретизацію та деталізацію вищевказаних законів.

Але в чинній нормативно-правовій базі й до цього часу відсутнє офіційне визначення таких понять як «е-уряд», «е-урядування», «е-демократія». Відсутність відповідного офіційно визначеного категорійно-понятійного апарату є однією з проблем, що заважає ефективному впровадженню технології «е-урядування».

Тільки в Законі України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки» на базі

матеріалів Женевської декларації принципів сформульовано визначення «інформаційне суспільство», а саме: «орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток суспільства, в якому кожен міг би створювати і накопичувати інформацію та знання, мати до них вільний доступ, користуватися і обмінюватися ними, щоб надати можливість кожній людині повною мірою реалізувати свій потенціал, сприяючи суспільному і особистому розвитку та підвищуючи якість життя».

Одним з найдієвіших інструментів розвитку інформаційного суспільства через інформаційно-комунікаційні технології, впровадження якого сприятиме створенню умов для відкритого і прозорого державного управління, є система електронного урядування.

Електронне урядування — форма організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян [2]. На практиці це означає організацію управління державою та взаємодії з фізичними, юридичними особами та громадськими організаціями шляхом максимального використання в органах публічної адміністрації сучасних інформаційних технологій. Тобто е-урядуванням передбачено, що будь-яка особа через інформаційно-комунікаційні засоби може звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування для отримання необхідної інформації, і головне — для отримання адміністративних послуг [3].

Згідно зі Звітом ООН з електронного урядування за 2010 р. (United Nations E-Government Survey 2010) Україна перебуває на 54 місці з 184 країн за індексом розвитку е-урядування. Цей індекс оцінює готовність національних урядів використовувати Інтернет та мобільні технології для виконання урядових функцій. Індекс враховує обсяг та якість послуг, що надаються урядовими агенціями через Інтернет, інфраструктуру телекомунікацій та підготовку персоналу (людський ресурс) [4].

Таким чином, на сучасному етапі розвитку інформаційного суспільства, головним елементом є саме інформаційно-комунікаційні технології. Вони здатні створити ефективний і прозорий діалог між приватними особами та державою, всередині органів публічної адміністрації, а також інтегрувати український

інформаційний простір у систему глобального. Безсумнівно, впровадження таких технологій тягнутиме за собою серйозні зміни не лише у системі державного управління, а і в концепції відносин держави і громадянина.

Література

1. Постанова ВРУ «Про затвердження Програми інформатизації законотворючого процесу у Верховній Раді України на 2012-2017 рр.» від 05.07.2012 № 5096-VI.//Відомості Верховної Ради України від 13.09.2013 р., № 37, стор. 2008, стаття 492.
2. Розпорядження КМУ «Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні» від 13.12.2010 № 2250-р.//Офіційний вісник України від 27.12.2010 р., № 97, стор. 48, стаття 3443.
3. «Електронне урядування в Україні — ефективна влада для мешканців». — Київ: ПРООН/МПВСР, 2011. — 56 с.
4. Семенченко А.І. Електронне урядування в Україні: проблеми та шляхи вирішення //Електронне урядування: міжнародний науковий фаховий журнал. — 2010. — № 1. — С. 6-17.

*Лівандовська І.В.,
студентки 1 курсу факультету цивільної
та господарської юстиції,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ВПЛИВ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА СТАНОВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Існування людства, формування і розвиток суспільства і держави пов'язані з інформацією. Еволюція засобів збору, обробки і передачі інформації містить події, які приводили до інформаційних революцій (ІР) [3,4].

Інформаційна революція — радикальна зміна інструментальної основи, способів передачі та документування інформації, а також обсягу інформації, доступної активній частині людства.

Досягнення в галузі інформаційних і комунікаційних технологій розвивають нові економічні, соціальні та культурні відносини в житті людей, які описуються єдиним поняттям « інформаційне суспільство».